

פ ר ט י כ ל מס. כ"ה

מישיבת ועדת הכנסת שהתקיימה ביום
ג', כ"ב באייר תש"ו (9.5.1950)
בשעה 8.30 לפני הצ.

נוכחים: י. שפרינצק - יו"ר הכנסת
ב. זיר-דפאלקס - סגן יו"ר הכנסת
י. בורג - סגן יו"ר הכנסת

חברי הועדה: ד. בר-רב-האי - ס"ם היו"ר

- פ. אילנית
- י. בר-יהודה
- י. ברץ
- א. י. גרינברג
- א. ג'רב'ורה
- ת. טובי
- צ. יהודה
- פ. יערי
- א. מזור
- ס. נורוק
- י. קוסרי
- י. קליבנוב
- א. שפטל
- י. שמחוני
- א. ציזלינג

פוזמנים: פ. רוזן - שר המשפטים
גכ' הנפן - סטעס משרד המשפטים

פ. רוזסי - מזכיר הכנסת
א. שידון - סגן מזכיר הכנסת
ח. לרנר - מזכיר יו"ר הכנסת.

נעדרים:

- פ. הררי - היו"ר
- פ. בן-עמי
- ש. כ"ץ
- ח. כהן-סגורי
- א. רזיאל-נאור
- א. בהיר
- ש. דיין
- (ג. ילין-סור - בזכות דעה מייצגת)
- ז. גלוסקא -

- סדר היום: א) פנוי שופט לבית המשפט העליון
ב) גמר הויכוח על החוקה ומכתבו של חבר הכנסת ז. ורהפטיג
ג) שאלת שיכונם של חברי הכנסת
ד) הצעות לסדר-היום
ה) צורת הדיונים בסליאה.
ו) רשות לקבל סטנוגרמות של ועדות.
ז) תלונה בקשר לחבר הכנסת א. צ. גרינברג
ח) מכתב יו"ר ועדת הכספים בענין שרת העבודה
ט) מכתב יו"ר ועדת הכספים בענינים כספיים
י) מכתב חבר הכנסת אלישר ביחס לתשובת שר בהצעות לסדר-היום.
יא) מכתב חבר הכנסת ציזלינג בענין אחריות לניסוח משפטי
להצעות מיעוט.
יב) הצעת לסדר-היום של חבר הכנסת הרב נורוק בענין הפו"מ
על תשלום פצויים פטרטניה.
יג) דיון על מהומות במחנות.
יד) שעות ישיבת הכנסת ביום ד' - 10.5.50.
טו) דיון על התקציב.

ד. בר-רב-האי: כפי שהודיע לנו יושב-ראש הועדה, י. הררי, בפעם הקודמת, אין הוא יכול להשתתף היום בישיבת הועדה והוא בקשני, היות וכבר מלאתי פעם את מקומו בשעת העדרו, לשמש כיושב-ראש הועדה בישיבתה השנייה.

י. בר-יהודה: אין לי שום דבר נגדך כיושב-ראש הועדה, אבל אם מסתמכים על תקדימים - אני מתנגד לכן, כי אין אצלנו סגן יושב-ראש ועדה או מפלא מקום יושב-ראש ועדה. בלי תקדים, אני מסכים לכן שאתה תשמש כיושב-ראש הועדה.

מחליטים.

חבר הכנסת ד. בר-רב-האי, ימלא את מקומו של יושב-ראש הועדה, י. הררי, בישיבת הועדה ביום 9.5.1950.

הצעות לסדר-היום:

י. בר-יהודה: אני מציע להוסיף לסדר היום השאלה: כמה פעמים על ועדת הכנסת להחליט שישיבות הסליאה מתחילות בשלוש אח"צ, מבלי שהחלטה זו תקויים?

נוסף על כך, לסרות ההחלטה שנתקבלה שרק פעם בחודש תקיים הכנסת ישיבה ביום ד' - נודע לי היום שהכנסת תקיים גם ביום ביום ד', ישיבה.

מחליטים

להכניס לסדר היום סעיף בדבר סדרי ישיבות הכנסת.

א. ציזלינג: אני מבקש להעמיד בסדר-היום סעיף "יום סרד הגטאות". יש לציין יום זה במיוחד ולא רק על-ידי חלק אחד מן הישוב. על ועדת הכנסת לדון בענין זה כפי שהיא רנה בענין יום העצמאות.

מחליטים

להכניס לסדר היום סעיף "יום סרד הגטאות".

שאלת שכונם של חברי הכנסת:

א. מזור: אני מציע לדון בשאלת שכונם של חברי הכנסת הבאים ירושלמה ואינם יכולים למצוא מקומות לינה.

היו"ר ד. בר-רב-האי: אני מציע להעביר שאלה זו לדיון בוועדת המסנה לסדרי הבית.

מחליטים

להעביר שאלה זו לספולה של ועדת המסנה לסדרי הבית.

שאלות:

א. ציזלינג: אני מציע להכניס לסדר-היום סעיף: "שאלות - הבטחת סתן תשובה עליהן בזמן ואפשרות עלינו להחליט מה יש לעשות במקרה שאין מקבלים תשובה לשאלות במשך חרשים רבים, או במקרה שמקבלים תשובה - ויודעין שאין בתשובה זו אמת."

פתליטים

להכניס לסדר-היום סעיף: "שאלות - הבטחת סתן תשובה עליהן בזמן, ואפשרות לבחון אמינות התשובה."

צורת הדיונים במליאה:

הי"ר ד. בר-רב-האי: אני מציע לדון בענין זה בשעה שנדון בסעיף זה בתקנון.

פתליטים

לדון בשאלת צורת הדיונים במליאה בשעת הדיון בסעיף המתאים בתקנון.

רשות לסבל סטנוגרמות של ועדות:

הי"ר ד. בר-רב-האי: בוועדת המסנה לעניני תקנון דנו כבר בשאלה זו. שם החלטנו שכל חבר ראוי לקבל סטנוגרמות מועדות, פרט לפרטיכל של ועדת החוץ והבטחון, או ועדת חקירה אחרת, או מכל ישיבה שיוחלט עליה, שהיא סודית, ובתנאי שזה ניתן לשמושו הפרטי, או לשמש סיעתו - פרט אם הועדה החליטה אחרת.

א. ציזלינג: בוועדת המסנה לסדרי הבית התעוררה שאלה זו, אם כי לא היה ברור אם דבר זה נמצא בספכותנו, ולכן הובא הדבר לוועדת הכנסת.

היות והרפסת פרטנבלים במספר רב סכנידה, מסכות מכניות, הוצעה הצעה טכנית והיא, שקוטפלט אחד של כל הפרטיכלים של הועדות ימצא ברשות כל סיעה. לסייעות יש חדרים וכל חבר יוכל לדפדף ולמצא את הדרוש לו בחדר הסיעה. אני מציע לוועדה הצעה זו.

א. סזור: לדעתי עלינו לדון בשאלה זו בשעה שנדון בסעיף המקביל בתקנון. אני מקבל את הצעת ציזלינג בדבר ריכוז הפרטיכלים; צריך לרכזם במקום אחד, בטפריה נניח, שאליו יוכלו כל חברי הכנסת לנשט בשעת הצורך, ולא רק חברי הועדה יוכלו לקבל את הפרטיכלים.

א. ברץ: אני מתנגד להצעת חבר הכנסת ציזלינג.

י. כר-יהודה: אני סבין את הצעת חבר הכנסת כתוספת לתקנון, ולא כדבר הבא במקום התקנון. אני מסכים להצעה זו רק כדבר נוסף.

י. שמחובית: אני יודעת, פתוך בסיוני, לאחר העדרי מישיבות הכנסת במשך כמה חדשים, קבלתי כל הפרטיכלים שהייתי מעונינת בהם.

ד. בר-רב-האי: הוצע כבר כאן לדון בשאלה זו בשעה שגדון בתקנון ואני מעמיד להצבעה את השאלה אם אנו רוצים כעת בענין זה או דוחים הדיון עד לדיון הכללי בתקנון.

ה צ נ ע ה

בעד דחית הדיון - 7
נגד - 3

פתליטים

לדון בשאלה זו בשעת הדיון על התקנון.

מלונה בקשר לחבר הכנסת א.צ. גרינברג:

י. בר-יהודה: אני מציע להזמין את חבר הכנסת גרינברג לישיבה הבאה. יושב-ראש הועדה, י. הררי, מסר לנו כבר פעם את פרטי הענין. חבר הכנסת א. צ. גרינברג, בשעת בקורו בהר ציון, טחק כסקלו כתובת ערבית - איש סאתנו לא יודע אם יש לכתובת זו ערך ארכאולוגי או לא - ובשעה שהעירו לו על כך שומרי המקום, הסתמך על העובדה שהוא חבר כנסת ולא רצה להשמע להערות. היות והוא הסתמך על היותו חבר כנסת - עלינו לדון בשאלה זו. אני מסכים שנדחה את הדיון לישיבה הקרובה, אך יש להפסיק את קמפדת הסעיף הזה בסדר-יומה של הועדה בסך שבועות.

ס. יערי: לדעתי אין ועדת הכנסת יכולה לדון בענין זה מבלי לשמוע תחילה את המכתב על התלובה.

צ. יהודה: אינני יכול להסכים לדחית הענין, לכן אני מציע לבחור בוועדה בת 3 חברים שיקבלו את המכתב שיושג-ראש הועדה ואם ימצאו הם לנכון יזמינו את חבר הכנסת א. צ. גרינברג לישיבת ועדת הכנסת. כחברי הועדה אני מציע: א. סזור, ס. יערי וד. בר-רב-האי.

פתליטים

לבחור בוועדה בת שלשה חברים ולהטיל עליה לקרוא את מכתב התלונה בקשר לחבר הכנסת גרינברג, ובאם תמצא לנחוץ, תזמין לדיון בישיבתה הקרובה של הועדה. הכנסת. חברי הועדה הם: א. סזור, ס. יערי וד. בר-רב-האי.

מכתב יו"ר ועדת הכספים בענין שרת העבודה:

היו"ר ד. בר-רב-האי: ועדת הכספים בקשה מאת שרת העבודה להביא בפניה הערכה של סכום הכסף שיהיה דרוש לה לנצוץ תכניתה. שרת העבודה ענתה, לפי חברי יו"ר ועדת הכספים, שהיא תסור את האינפורמציה רק לשר האוצר, ושר האוצר רשאי להביא זאת לוועדת הכספים. יו"ר ועדת הכספים טוען שפרוצדורה זו מתנגדת לעקרון של עבודתנו, שמועדות שלנו אינן קשורות עם שרים מסוימים, אלא עם ענינים. זאת מסר לי יו"ר ועדת הכספים בעל-פה, המכתב נמצא בידי יו"ר ועדת הכנסת, י. הררי.

צ. יהודה: אם יש כאן חלוקי דעות בין שני אנשים חשובים, יש לדעתי להזמין את שניהם לישיבת הועדה, ולשמוע מה בניהם.

י. בר-יהודה: אני מציע להזמין את שניהם ובאם לא יבאו גדון שלא בנוכחותם.

פתליטים

להזמין את שרת העבודה ואת יו"ר ועדת הכספים לישיבתה הקרובה של ועדת הכנסת, ובאם לא יבואו - תדון הועדה שלא בנוכחותם.

מכתב יו"ר ועדת הכספים בעניינים כספיים:
מכתב חבר הכנסת אלישר ביחס לתשובת שר בהצעות לסדר היום:

היו"ר ד. בר-רב-האי: שני מכתבים אלה נמצאים אצל יו"ר הוועדה, ולא נוכל לדון בעניינים אלה בהערך המכתבים.

מכתב חבר הכנסת ציזלינג בענין אחריות לניסוח משפטי להצעת מיצוט:

א. ציזלינג: אני רוצה שהוועדה תקבל החלטה שעל משרד המספטים לשרת את המיעוט בכנסת, בנסוח הצעותיו והסתייגותיו כשם שהוא משרת את האחרים.

י. בר-יהודה: משרד המספטים אינו אחראי לשום דבר שהוא אינו מציע. לכן אינני יכול להסכים שיאמר - משרד המספטים הוא האחראי. הכוונה היא אחרת. ועדת התקנון החליטה להציע בתקנון שיש רשות לכל חבר המציע תקון והצעת מיעוט, לדרוש ולקבל ממשרד המספטים את העזרה המשפטית לנסוח. אבל זו תהיה רק עזרה כי הסגיש את ההצעה והאחראי להצעה - הוא המציע. יכולים להציע לו נוסחה משפטית יפה ומצוינת והוא יכול שלא לקבלה. משרד המספטים צריך בזה לשרת את האיש בעזרה, בנסוח משפטי נכון, כשהוא יפנה אליו. יתכן שאין זה נכון להכניס דבר זה לתקנון כי אז - הדבר מחייב במרה מסוימת. לדעתי אפשר לקבל החלטה בענין זה.

גב' הנסן: אני פניחה שמשרד המספטים לא יתנגד לכך.

צ. יהודה: יכולים להיות שני מיני מקרים. האחד, בשעה שמציעים תקון או סתייגים, משרד המספטים נותן להצעה צורה משפטית. אך אני דואג למקרה השני, שכל אחד מ-120 חברי הכנסת ירצה להציע הצעת חוק ויציק את משרד המספטים - העוסט עבודה - בבקשות לנסוח הצעות החוק. דבר זה טעון ברור ושקול דעת.

אני מציע שאנחנו היום נחליט שעל משרד המספטים לנסח כל תקון המתקבל בוועדה.

אשר להצעות חוק פרטיות של חברי הכנסת - אני מציע לפנות למשרד המספטים ולשמוע את דעתם בענין זה, ולא להחליט עוד היום.

י. קליננוב: לדעתי יש חשיבות גדולה לדבר זה. היה לנו כבר פעם תקדים מאד לא נעים, בשעה שנתקבלה הצעת חבר הכנסת רוקח בענין סועצת האטוסטרופטות. היושב-ראש הכניט את הסתייגות באותה צורה שקבל אותה ולבסוף נתקבלה ההצעה בצורה כזאת שבסוים אוטן אי אפשר היה להוציא סתוכה מסקנות. התופעה הייתה הפוכה פרצונם של אותם האנשים שהצביעו בעדה. יו"ר ועדה, בשעה שהוא מקבל הסתייגויות, אינו צריך להכניסם כאוטן אוטוטטי לתוך רשימת הסתייגויות, אלא עליו להתייעץ תחילה עם ג"כ משרד המספטים בענין הנסוח הנכון.

אין כל ספק שכל אחד רשאי להציע הצעה ולנקט ולקבל עזרת משרד המספטים בנסוח הצעתו.

אשר להצעה פרטית ("טרייבט ביל") אינני יכול להסכים לדברי קודמי ולא יהיה זה נכון לחייב את משרד המספטים להגיש עזרה לכל אחד ואחד מן החברים שירצה להצעה הצעת חוק. זהו ענין פרטי שלו או של סיעתו והוא יכול להתייעץ עם עורכי-הדין שלו או של סיעתו. בפרלמנט הצנגלי יש לכל סיעה יועץ משפטי משלה.

י. שמחובית: אנו מתקרבים לסיכום משותף בענין זה. אני מקבלת את דבריו של חבר הכנסת בר-יהודה שאין ענין זה צריך להכנס לתקנון.

אני רוצה לחזור על מה שנאמר כאן שאיננו יכולים להעמיט את משרד המספטים לעבודה נוספת. אין אנו יכולים להעמיד את משרד המספטים לשרות כל אותם הדברים שיכולים להופיע. למשרד העבודה יש מנגנון המבוסס על הישוב עבודתם, ואין אנו יכולים להעמידם בפני יסוד בעלמים שאי-אפשר לחשב מראש. אנחנו נבחרו הצבור ולכל סיעה יש עורך דין. עלי לציין, סתור הסתכלות בעבודת היושבים

י. שפחוניות:

המסמטיים בישיבות הועדות, שהם מגלים תמיד זכוונות - מטש זכוונות מקצועיות - לא לראות דבר בלתי-מושלם. הם רוצים - בלי שום תלות בהשקפתם הם - דבר מושלם.

פה ישנה נקודה, שבה רציתי להזהיר את עצמנו. היוזמה מוטלת על החבר המסמטייג ואיננו יכולים להטיל על יו"ר הועדה, שהוא סייצג את דעת הרוב, שהוא גם ידאג לנסוח המסמטי הנכון של ההסתייגות. מסמטיק לוסר שהמסמטייג רשאי לקבל כל העזרה מדרושה, אבל - האחריות מוטלת על המסמטייג.

עלינו לקבוע העקרונות שהאחריות מוטלת על המסמטייג. אם קורה דבר כזה שהכנסת מקבלת דבר שאינו מנוסח כראוי - כבר ידאגו לצפותו הנכון.

א. י. גרינברג: יש לעניין זה חשיבות גדולה וכשכאים להוציאו לפועל הריהו מסובך לסדי. אני מציע לא להיות פזיזים בעניין מסובך זה ורצוי לשמוע מה הוא הנוהג ביתר הפרלמנטים.

ס. אילניתי: אל לנו לשכוח שיסנו חלק ניכר בבית המטננד לקביעת חוקה וכל העתיד תולים בחוקים. לכן, גם בעתונות, סופיעה, לא פעם, הדרישה שחברי הכנסת, ובעיקר בתור חברי הכנסת הראשונה יגלו יוזמה תחוקתית, ודעת הקהל רואה זאת בעין יפה.

אני רואה עזרת משרד המסמטיים לחברי הכנסת לא כעזרה הנאה מטעם משרד המסמטיים של הממשלה בלבד, אלא כמשרד מסמטיים, כיועץ מסמטי של הכנסת. לכן אני רואה צורך בכך שלא רק מה שמוסכם ינוסח על-ידי משרד המסמטיים, אלא גם הצעת סיעות, היכולה להפוך בסליאה להחלטה, תנוסח סאוי.

אשר להצעת חוק פרטית - זוהי זכותו של החבר לקבל עזרה בנסוח מסמטי המסמטיים. אני מסכים להצעה שדבר זה לא יכנס לתקנון ושהדבר לא ייכתב כחובה, אלא כזכות, ואז, למעשה, תוגש העזרה כאלו מטעם היועץ המסמטי של הכנסת כולה.

י. בר-יהודה: הנקודה הראשונה בה יש חלוקי דעות היא - אצפת אחריות היושב-ראש לנסוח ההסתייגות. אבל, כאשר ההסתייגות מתקבלת, חייב היושב-ראש להודיע לבית, שכתוצאה מקבלתה חלים כמה וכמה שנויים בחוק כולו. לאסתו של דבר, צריך יו"ר הועדה לקבל לשם כך עזרה מסמטיית.

הדבר השני הוא - הצעת חוק פרטית (פרטייבט ביל"). אני רואה דבר זה כדבר עקרוני מסדרנה ראשונה. חבר הכנסת צבי יהודה רואה את חברי הכנסת כסדרנים אם הם מציעים הצעות חוקים. סדרנות זו אני רואה כסלוי חובה בהתאם לתפקיד שלנו כנבחרים העם. אתם לכם כדוגמא את הצעת החוק של חבר הכנסת לביא. ייתכן שכולנו מתנגדים להצעת חוק זו אך הוא מוצא בזה חובה בסלוי תפקידו.

ס. רוזטי: באנגליה קיימת מחלקה מיוחדת שנקראת "סרז'רי קאונסיל". עד לפני 10 שנים בערך ניסח כל משרד את חוקיו הוא והריכוז הזה החל לפני 10 שנים בערך. מחלקה זו במקרה שייכת לאוצר, והיא עומדת לשרות כל חברי הפרלמנט גם בניסוח של תקונים וחוקים פרטיים. אבל ישנה הסתייגות אחת לכך והיא, שלפי הנוהג המחלקה סוכנה לנסח חוק פרטי של חבר הפרלמנט אך ורק לאחר שהוא קבל רשות להגיש את החוק לפרלמנט.

היו"ר ד. בר-רב-האי: נראה לי שישנה הסכמה כללית לחלק אחד, שכל מסמטייג רשאי לקבל עזרה מסמטיים. אשר לחץ השני, חוק פרטי, אני מציע להעביר את העניין לוועדת המסנה לענייני תקנון.

מ ח ל י ס י מ

חבר ועדה המסמטייג רשאי לקבל עזרה לניסוח ההסתייגות מסמטיים, על סנת לתת להצעתו

מנוי שופט לבית המשפט העליון:

פ. רוזן - שר המשפטים:

רבותי, הממשלה, בהתאם לחוק, על פי המלצת שר המשפטים, מינתה את השופט ד"ר זילברג כחבר בית-המשפט העליון. המנוי נעשה בערך לפני 4 שבועות, וכפי שאתם יודעים, המנוי הזה טעון אשור הכנסת. החוק אוסר, ששופט בית המשפט העליון סתמנה לטי המלצת שר המשפטים על-ידי הממשלה והמנוי טעון אשור הכנסת ואנחנו עברנו הפרוצדורה הזאת כמה פעמים.

אני בא כדי לבקש מועדת הכנסת להעביר הענין למליאת הכנסת ולערוך שם את הבחירה החשאית, כפי שזה נעשה כבר כמה פעמים, אולי סתוך דאגת לכך שימיה סדר כזה שיאפשר השתתפות פחות או יותר מלאה. אינני יודע כיצד לעשות זאת, על כל פנים אולי באופן כזה שם אלה שיכנסו לאולם לאחר זאת, יוכלו להשתתף בהצבעה.

בנוגע לאשיותו של ד"ר זילברג:

ד"ר זילברג סכהן כשופט בבית-הדין העליון כבר שנה וחצי. הוא נכנס לעבודה בתור שופט עוזר בבית-הדין העליון, יחד עם השופט אגרנט שאת מנויו אשרה הכנסת לפני זמן קצר. השופטים של בית-הדין העליון, גם הם, פה אחד, לאחר שעבר את תקופת המבחן הזה, מפליצים על מנויו. הוא, על פי הכרתי - ולפי הכרה זו המלצתי עליו - יוריסט מעולה. כפי שאתם יודעים, הוא אחד מהטומחים לחוק העברי והוא מרצה לחוק העברי באוניברסיטה בקי ביותר, בעל סגנון ספורטס. אתם יודעים את הסגנון שלו על פי התרבות שלו של הצעת החוקה של ד"ר לאו כהן. הוא אחד מבעלי הסגנון הטובים ביותר, ובעיקר יוריסט מאד מאד פיקח ובעל אשיות שאין כל ערעור עליה מכל הבחינות.

אני רוצה לומר כאן, בעקבות דיונים,

שהיו בפעדת החוקה, חוק ומשפט - אין זה נוגע באופן ישר לועדת הכנסת - שאני מסכים שלהבא לא יהיה סקרה שאדם יכהן שנה וחצי כשופט עליון. ועדת החוקה, לפי אדעתי, המליצה בצדק, שאמנם תהיינה תקופות נסיון - וכך המקובל גם במדינות אחרות - אבל שתקופות אלו לא תארכנה יותר משלושה עד ששה חדשים - על אורך התקופה הזו אינני רוצה לעמוד - בכדי שלא ירוצו מצב כזה שסתוך אונס, כאלו, צריך לאשר מנוי כזה. אני אינני גורס את הדבר; אפילו לאחר תקופת נסיון של שנה וחצי - הכנסת לבטרי חפשיית לאשר או לא לאשר, אבל ברצוני לומר שאין זה רצוי שתהיינה תקופות נסיון ארוכות כאלו. היו מסבות מיוחדות שהביאו לידי כך, שגם בטקדה של השופט אגרנט והשופט זילברג; היו תקופות נסיון יותר טדי ארוכות.

אחרי מנוי של השופט זילברג, יהיו

בבית הדין העליון 7 שופטים קבועים: הנשיא, ד"ר זמורה, ד"ר דונקלבוים, ד"ר אולשן, הרב אסף, ד"ר חשין אד"ר אגרנט וד"ר זילברג. התקן שיש למלא, לפי הכרתי, הוא - 9, ובדאי יהיו עוד מנויים זמניים, מנויי מבחן גם להבא, אבל זה ענין שאינו נוגע לועדת הכנסת.

אני מבקש לאשר את המנוי של ד"ר זילברג.

צ. יהודה:

האם בממשלה נתקבלה ההצעה פה אחד.

פ. רוזן - שר המשפטים:

בממשלה נתקבלה ההצעה פה אחד.

י. בר-יהודה:

אני פונה בבקשה לשר המשפטים, שלא יעמיד את סיעתי במצב שתצטרך להצביע נגד, סבלי ✕ לקחת בחשבון אם היא נגד האיש או בעדו.

אנחנו, גם בפעם הקודמת, העירונו, שאין

אנחנו רואים את הדרך הזו של קביעת אחד אחד מבין חברי בית-הדין העליון כדרך נכונה. אנחנו בקשנו שיתנו לנו הצעה שלמה, כמה צריכים להיות בהצעה שלמה, מי הם המועמדים להשלמת התקן הנכון. כפי ששמענו משר המשפטים - אם כי הוא לא היה מחוייב לנבוע בזה - הוא אוסר לנו שהוא מניח - אינני יודע אם זו החלטת הממשלה או לא - שהתקן הטל הוא 9.

י. בר-יהודה:

אחרי שעל אחד הצבענו לחוק, עכשו מביאים עוד אחד, ואחר-כך יביאו עוד אחד או שנים, אחד-אחד.

הסדר הזה נראה לנו פגום. אנחנו מאד מאד מבקשים - אני מניח שלא דרוש יותר מדי זמן למשרד המשפטים ולמסמלה - לקבוע בענין שיש לו כבר נסיון של שנתיים את העמדה הסופית שלנו, ולא יותר מדי קשה יהיה להציע את כל הסופטים. ייתכן שזה יקח עוד חודש או חודשיים. אם כיהן כבר שנה ורבע - אין הבדל גדול בין שנה ורבע ושנה וארבעה חרשים. אינני רשאי להציע זאת כהצעה. אני פונה בבקשה למשרד המשפטים לא להביא את ההצעה הזו - לא בקשר עם האיש - בתור הצעה בודדת, אלא להביא את ההצעה הזו כולה, כדי שנוכל לראות את הרכב בית-הדין העליון כולו, כי בבית דין צריך להיות מוסחה למשפט העברי, מוסחה לדת, מוסחה למשפט במקצועות מסוימים, מוסחה למסכוכי עבודה, קאמפוטאמנט קואופרציה וכו'. כאשר מביאים הצעה לאיש אחד אני יכול רק לדעת אם הוא יוריסט טוב. כאשר מביאים את כל התשעה - אני יכול לדון אם בהרכב זה ישנם כל אלה הצריכים להיות. כאשר מדובר על מוסד עליון כזה, אנחנו מעונינים שזה לא יהיה המשך הבריטי, כלומר - אנשים שמגיעים מפני שיש להם ותק מסוים. כך גם לא נגשו לענין כאשר הציעו את ההרכב הראשון. בהתחלה צריכים להגיש את ההצעה לכל התשעה, רק לאחר זאת, במקרה שמישהו מתפטר, הולך לפנסיה, או משהו גרוע מזה, מציעים אחד אחר במקומו.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אינני מעלים עין מגרעין נכון שיש ברבריו של חבר הכנסת בר-יהודה. הרכב של בית-דין עליון אינו הרכב מכני של ספוח אחד ועוד אחד, אבל אנחנו, במשך תקופה ארוכה, לא נמצא במצב המאשר הזה שאתה חולם עליו. מסעדת המדינה הזמנית בחרה בחמשה אנשים כקומפלקט שלם, ואני מניח ששם היו כל השקולים האלה, והם שהביאו לידי ההרכב הזה של 5 שופטים. מיד התברר שהרכב זה אינו מספיק, ושר המשפטים השתמש בזכותו לפנות לחודש ימים עוד שופט נוסף, בצורה זמנית, וזאת הוא עשה ביחס לשני השופטים ד"ר אגרנט וד"ר זילברג. ד"ר אגרנט טובה, לפני כמה חרשים, באופן קבוע; אשר לד"ר זילברג - מדי חודש בחדש מתפרסם ברשומות פנוי זמני. זהו מצב שאינו יכול להמשך. אחת מן השתיים, או שד"ר זילברג לא היה ראוי להתמנות כשופט זמני, או שלא צריך היה, לאחר חודש שני ושלישי לחדש את המנוי הזה אם הוא לא הצדיק את ישיבתו שם, אבל, אחרי 18 חדשים, ישנה רק מסקנה אחת - אם המסמלה מנתה אותו הרי סימן שהוא הצדיק את עצמו, וזאת עלינו לקחת כעת בחשבון.

יש לי מזל מיוחד, שבאותם המקרים המעטים שועדת הכנסת דנה באשור פנוי שופט עליון, נופל בחלקי להיות יושב-ראש הועדה. עם כל הערכת לגישה הנכונה ביסודה של חבר הכנסת בר-יהודה, לא הייתי מציע, כרגע, לפנות את הדיון ולהשלים את בית-הדין העליון בשבעה החברים הקיימים. הם, למעשה, יושבים - יש רק לתת לזה סטטוס נכון. אם נגיע לפנוי של עוד שני אנשים, שישנם בהצעת התקציב, אנחנו נבקש את שר המשפטים להביא בפנינו לאשור לא אחד-אחד, אלא את שניהם יחד, כדי שהתמנצב תהיה יותר שלמה.

אשר לד"ר זילברג - הוא אחד מהיוריסטים המעולים בארץ. פסקי-הדין שלו - אשר אינם ידועים אולי כל כך בקהל הרחב - מהווים אחד מהדפים המזהירים ביותר של בית-הדין העליון במדינת ישראל. פסקי-דין אלה, שניתנו במשך שנתיים, מקדמים אותנו בהרבה. הוא ידע להשתחרר מכמה וכמה גבולות פורמליים של החוק האנבלי. פסקי-הדין שלו מצטיינים בסגנון יוצא מן הכלל. אנו כיום רק נמלא חובת כבוד ביחס לשופט וביחס לבית-הדין העליון בשלמותו, אם נאשר את המנוי הזה, שהוא למעשה קיים כבר 18 חודש.

פ. רוזן - שר המשפטים: אני אינני כל כך בטוח, כמו היושב-ראש הנכבד, שהערותיו של חבר הכנסת בר-יהודה הן נכונות, אפילו בגרעין. ייתכן שטוב יהיה לעשות הסדר חדש, כפי שמישהו מתאר לעצמו שהכנסת אחראית להרכב בית-הדין העליון. אבל, אם החוק אומר שהמסמלה סמנה, והיא יכולה למנות רק על-פי המלצת שר המשפטים - גם היא אינה יכולה למנות מישהו ששר המשפטים לא המליץ עליו - אני אומר, שכחנת המחוקק היא ליצור מצב כזה, שהמנוי יבחן על רקע דעת הקהל, שלא יקרה שאדם שיתמנה על ידי המסמלה יתקל בהתנגדות של דעת הקהל מבחינה אישית או בחינה אחרת. העובדה שהמנוי נמצא דוקא בידי המסמלה, סמנה שהיום, על כל פנים, מחוקק הוא שכל תכנון בית-הדין העליון אינו ענין לכנסת, כי אם למסמלה. זה אולי רע.

פ. רוזן - שר המשפטים:

בעוד זמן קצר יונא לפניכם חוק, חוק השופטים, ובו יהיה הסדר אחר - מיני יורע אם טוב - הוא אינו מקובל בשום ארץ אחרת. חוק זה הוא, על כל סניט, סודרני מאד ולסקי סמליץ עליו בספרו. תהיה ועדת סנויים של 7, ששר המשפטים הוא רק אחד מהם; היא תמליץ לפני נשיא המדינה ונשיא המדינה ימנה למעשה הועדה הזאת קובעת - לא הממשלה, לא שר המשפטים, כי אם ועדה כזאת. ועדה זו תהיה פורכנת פשר המשפטים, שני חברי הכנסת, שני חברי המועצה המשפטית - יכולים להיות עורדי-דין או לא. - הדיקן של הפולטה של האוניברסיטה והיועץ המשפטי. אפשר יהיה עוד לדון על הרכב זה - זוהי רק הצעה. היום המצב הוא אחר.

שנית, אני רוצה לענות לחבר הכנסת בר-יהודה, מה שעניתי לו בישיבה האחרונה, בשעה שדברנו על סנויו של אגרנט. הוא שכנע אותי עוד יותר שצדקתי, לאחר שלמדתי את הנמוק הנוסף. דוקא בסנוי שופטים של בית-המשפט העליון - הבדיקה התלושה הזאת, שהיא מכוונת רק לאדם אחד, אם הוא טוב או לא, עולה על בדיקה אחרת. דוקא זה מחייב אותנו לכוון את שוקלנו רק לגבי האדם בלי לומר, אני מאשר את הסנוי, אם אני ארע שיש עוד מישהו אחר. דוקא בנוגע לשופט בית-הדין העליון, זאת הבחינה הפעולה ביותר.

אינני רוצה להוסיף על בית-הדין העליון, על מה שאמר חבר הכנסת בר-דב-האי. זהו סנוי מאד מאד אחראי. כפי שאני אומר תמיד - סנוי של שופט זה דבר שאני מתקשה בו מאד. חוקים אפשר לתקן. סנוי של שופט, אם הוא בלתי-מוצלח, זוהי נכיה לדורות, למעשה, מכיון שהדבר הזה אינו ניתן לתיקון, ודבר זה תמיד לוקח זמן.

אני מקוה שעד אשר אניא את השנים האחרים לאשור - יונא החוק החדש. הסנויים הזמניים, על מנת לנחון את השופטים, נהוגים גם בארצות אחרות ובצדק. בפעם הראשונה לא יכולנו לעשות זאת. פועצת המדינה הזמנית היתה צריכה להקים את בית-הדין העליון והיתה צריכה למנות קולקטיב אחד של חמשה, אבל החמשה האלה הם הכוחניים הטובים ביותר.

אני צריך לומר, שלצערי, בזמנו, כבר בפועצת המדינה הזמנית, נדמה לי שגם ^{למטא} הסתייגה. אולי אני יכול לשדל אתכם, כינתיים, לשנות את עמדתכם ולהצביע בעד האדם הזה.

פ. אילנית:
בדרך כלל יש לחבר השופטים הרבה מאד סמכויות בידו, גם כאשר יש חוקה יסודית וגם כאשר היא נוקשה, וגם כאשר יש חוקים מיוחדים. החוק נותן תמיד לשופט הרבה מאד לעשות לפי הבנתו ולפי מצפונו ואנחנו יודעים שמצפונו מושפע מאד מהסביבה שמסנו יוצא. אם תדברו על דעת הקהל - דעת הקהל באה לידי ביטוי של סתן האופי לרשות המחוקקת בתור כזו לכנסת, ודעת הקהל אמרה והרוב בארץ הזאת קבע שהרשות המחוקקת תהיה בידי צבור הפועלים. יכול מאד להיות ששופט עליון צריך להיות יוריסט טוב וישר, אבל הדבר הנוסף הוא שהדבר הכולל, שסנו בית-דין עליון, צריך להיות לפי רצון העם, והוא אינו יכול לשרת רק את מה שמתקבל כאן, את הוד מעלתה הממשלה, שפעם היה עוד מעלתו הסלן, אלא לשרת את הוד מעלתו העם. לכן, השאלה הזאת שחבר השופטים העליון צריך לכטא את העם, את רצונו, את דעת הקהל - זהו אחד הדברים החשובים ביותר.

הדבר השני, שברצוני לדבר עליו הוא: דעת הקהל הזו היא באברה, בספלגה, והיא נתנה לפעמים את המקום השני בתוך העם הזה. האם זה סקרה, שיש לנו כבר 7 שופטים ואין בהם אף שופט אחד שמיצג את החלק שיוצר, את היסוד, את הכיבוש, הווי אומר את החיים. הגישה הזאת, שקבע שר המשפטים, שהוא מתנגד להנחה, שצריכה להיות דמות כוללת לבית-הדין העליון, ושיש לצרף כל אחד לחוד, ומשום מה הצרופים תמיד סניעים לכך שיש לזה אופי של החזית הדתית - כבודה במקומה פונה. בזה יש גישה מדינית, גישה משפטית, גישה של קואליציה של בן-בדיית קבוע. פעמים זה כוח איזה שהוא שיש להיאבק אתו או לסבול אותו.

אנחנו איננו מתנגדים לאף אחד. אינני מכירה אף אחד מהם. אבל היות שכמדינה הזו העומדת ממשאל בפני חיים של חקיקה, התפקידים של בית-הדין העליון הם תפקידים צבוריים, תפקידים מעטריים - אנחנו רואים את הדבר הזה של הרמות הצבוריות, החברתית של החבר הזה שבירו תפקידים את בית-הדין העליון, כדבר שהוא חשוב מסדרגה ראשונה וכל מי שיטען שהוא סוסר זאת לכל אחד בתור יוריסט חשוב, אינו יכול להתעלם מן העיקר,

פ. אילניץ:

שיש לפטור את זה לחבר אנשים שהעם בחר. הצורה הכוללת של בית-הדין העליון, אינה יכולה להיות אחרת בכלל - לא בפרט - מאשר זו שבחרה לבית המחוקקים. זאת אומרת דמות פועלית, דמות של חיי חלוציות. אם דבר זה איננו בממשלה - בבית-הדין העליון הוא מוכרח להיות. זאת תביעה מצדנו שלא נותר עליה פסני שהיא יוצרת תקדים בניגוד לרצון העם.

פ. יערי:

פה צריך לדבר בפתיחות אבל גם באופן נוקב. השאלה שאנו מעמידים בפני האחראים לממשלה, ז.א. לקואליציה היא, אם הם חושבים ללכת בדרך זו של אליטיזציה הולכת ומתגברת בחיינו הצבוריים ולא בלבד בממשלה תהיה קואליציה, אלא שגם השפוט לא ייצג את העם והכנסת, אלא את הקואליציה. ז.א. בית-דין עליון סורכב מקואליציה. האם אנחנו הולכים בדרך זו? מפני שהדבר ברור; אם לדבר באופן ענייני - לא יעלה על דעת, ולא צריך לעשות הרכב מפלגתי אקסקלוסיבי. אין לעלות על הדעת שדוקא בין החלק הכונה והיוצר והחלוצי אין אמת אנשי מפלגות ואין יוריסטים ואין אינטלגנציה והכל ישנו אצל אלה שעומדים על יד ההנה. אני מבין שבתוך הצבור הזה צריך לבחור באנשים הענייניים ביותר, המצפוניים ביותר, היוריסטים ביותר, אבל לא תתכן אליטיזציה צבורית יותר גדולה שמוכרחה להניא לידי דיקטטורה פסודרת סביאות-כוח של מפלגה אחת או של קבוצת מפלגות.

אני יכול עוד להכין שארבעת השופטים הראשונים הם פתוג זה - זה יכול להיות מקרה, אבל כאשר השופט החמשי, הששי והשביעי שייכים לאותו חוג - אין זה מקרה, זוהי אליטיזציה, ודבר זה הולך ומתפתח ופגיע לשטחים השונים, לצבא, להסתדרות הציונית, ובכל חיינו הצבוריים. אנחנו לא עמדנו עוד בפני מבחנים עליונים של בצוע בשעת סכנה, בשעת חרום. כולנו ניתן את הדין על כך.

בניה ששתחלף הקואליציה - יאמרו שכל השופטים האלה אינם ראויים למטע בתפקידם, אנו נמצא בהם פגם ונחליפם באחרים. אתם אוטורים שלא נעשה זאת - אבל אנחנו נהיה רשאים לעשות זאת. אני אומר, שאם נעשה זאת - זה רע, אבל נשאלת השאלה אם כל דאליס צבר.

אני הסברתי כל זאת על סנת להודיע לכם שטכאן והילך, אם נראה שיש תפסך לשיטת האליטיזציה, לא ניתן יותר אמון בכך.

י. שפחוניץ:

לא הייתי בשעת הדיון הקודם בוועדת הכנסת, ובדאי שלא בוועדת החוקה, חוק וספוט, כי איני חברה בוועדה זו. אני הקשבתי תחילה ורציתי להבין מה פה העניין, עד אשר בדברי חברה הכנסת אילניץ הוברר לי העניין. הדבר נאמר בתכלית הפשוטה: אם השופט הזה, או בהרכב הזה אין חבר ספ'ים, או שופט שפ'ים, בתור מפלגה, סומכת עליו את ידה - יכול הוא להיות מפילו ולא יתרונות כרטון, הדברים האלה לא יעמדו לו. אני באמת צריכה להודות על גפוח פשוט ובהיר זה של הדברים, שקוראים אותם בשם הנכון. אני איני נבהלת מפני הכרעות ברוב - זאת היא פציאות שלנו. אני אמרתי פשוט מאד שאני הודיתי על זה שהדברים נוסחו כמו שהם, מפני שקודם אמרו: אולי חסר מופחה לענף מסוים ואני רציתי להבין באמת מה חסר. אני איני יוריסט, איני שייכת לעניינים אלה.

אחד ההשגים הגדולים ביותר של הדמוקרטיה - איני רוצה להוסיף לזה עוד אף מלה - היא הפרדת הרשול השפוטית מן הרשות המחוקקת, ועצם העובדה שלועדות הכנסת יש רשות לקרוא חברים, שרי ממשלה, וגם אלה שמשפטים את הממשלה, על סנת לשמוע מהם פרטים על תהליכי הבצוע - הרי דבר זה כבר נותן דריסת רגל לפוסד המחוקק בתוך הפנפלה המבצעת - זה נובע מפכנה הכנסת כולה.

לעומת זה, אנחנו יודעים שקיימת אצלנו רשות שפוטית, שיש לה הזכות הזאת להיות מופרדת, ובזאת גדולתה; בזה יש גם בטוי של רצון הפדינה להגן על החוק בחומו ועל כל אזרה, ובכל עניין אשר מתעורר לפני בית-המשפט, ושנית-הדין העליון צריך להיות האינטסטנציה האחרונה שצריכה לבא ולדון על-כך, אם החוק מתפרש ברוב זה שהוא נחוק. אתם קובעים עובדה, ואוטורים - מה שבכנסת מחוקקת אינו כל-כך חשוב, אלא שנית-הדין הוא החשוב ביותר ויכול לפרש את החוק בניגוד לרוח שחוקק. איני מקבלת את הנפוק הזה - הוא אינו יכול להיות קיים, כי על מה שאתם פנינים, בא לידי בטוי בתוך החקקה. מה שצריך לבא אחר-כך, מה שצא אחר-כך, זה - היושר, הבאפנות, סתן הנפוקים. בדברים אלה - צריכות להיות סגולותיו של השופט. אם אין

י. שמונית:

לו הגיון, אם אין לו צדק צבורי, בזה יכולים לערער עליו, אבל בשום פנים אין לערער עליו בשום שהוא אינו שליח של מפלגה זו או אחרת. החל מן השומר וגמר בשופט - כל זה צריך ללכת בדרך ספויטת וסתוך לויליות ספויטת וכל הדוגמאות שיכולים להביא בענין זה אינן משנות.

איני יודעת סיהו ד"ר זילברג, אין לי שום דריסת רגל בעולם המשפטי, אבל עצם העובדה שאינכם יכולים אפוא לערער עליו באופן אישי, והערעור הוא ערעור מפלגתי - איני יודעת לאיזו מפלגה הוא שייך - זוהי גישה בלתי-נכונה.

ספענו שצריכה עוד לבא השלמה של הרכב בית-הדין. אם ישנה הצעה האומרת שאנחנו רוצים לקבל את ההצעה של השנים האחרים יחד, כדי שתהיה לפנינו תמונה ברורה - אני יכולה לקבל זאת. אני יכולה גם לקבל, שחברי כנסת המעורבים בדיונים, זכותם לבא ולהציע פועדים ולשמוע הנסקות שר המשפטים, מדוע הוא חושב שאין הפועטד פתאים לתפקיד. זאת אני מקבלת, אבל אני אלחט בגד עצם הגישה, כי אני רואה בה גישה, החותרת תחת עצם היסוד והעמדה של הרשות השפוטית מוך הפדינה.

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת: כשהביאו בפעם האחרונה לאשור את פנויו של השופט אגרונט, עכנתי את הענין זמן רב, היות והכרתי שתגדת לפרוצדורה זו של שופטים עליונים נבחרים בבחירות בכנסת. פרוצדורה זו מסכנת את כבוד המשפט העליון. ייתכן שכולם טסכיימים לאשור הסנרי, אבל יכול להווצר מצב שחלק מן הבית נמנע מלהצביע - בפעם הקודמת נבחר השופט אגרונט בהסנעות חלק מן הבית מן ההצעה.

עכשו, מביאו לאשור את פנויו של ד"ר זילברג הסכהן זה 18 חרש כשופט עליון וכעת מתעוררים פה הויכוחים השונים. לדעתי סנוי שופט עליון, זוהי פרוצדורה של הנשיא, בדיוק כמו סבקר הסדינה - שפספת סמונה על-פי המלצה ועדת הכנסת.

אני מסתמט בהודפנות זו על סנת להביא את דעתי, והנני מציע להתפטר בפעם זו, אבל תהיה זו הפעם האחרונה. אני פונה לשר המשפטים בבקשה שלא יביא לכנסת להבא אשור שופטים בצורה זו. ועדת הכנסת יכולה להפליץ אבל אין הדבר צריך להגיע לבחירות בכנסת. אינני רוצה לסכן את כבוד המשפט על-ידי תוצאות של 36 בעד ו-24 נסנעים לספל.

אותי לא סענין כיצד נהוג באנגליה או בארצות אחרות. אזלם ישנה ססורת, אנחנו צריכים להתאים את עצמנו לסנב שיש לנו 11 מפלגות. אני איני אוסוסט, תסיד יש לי התנגדות אינסטיגנסטיבית להבאת הענין בצורה זו לכנסת.

ז. יהודה: אין זה דבר חדש בשבילה, ששפ"ם חושבת שיש להרכיב את בית-הדין העליון לפי ספתח מפלגתי. (ס. יערי) לא דברתי על ספתח מפלגתי, דברתי על קו אליסיניציה, הרחקה. אני סכין את הדבר היטב. אני אוסר את דברי לא על יסוד השערה. במקרה שמענו היום רק את דברי סיעת ספ"ם, חברי חרות אינם פה היום. אני סתאר לעצמי שלו היו יושבים פה היום אנשי חרות היו לוסדים את תורתכם פפאפת והיו חוזרים על אותם הדברים בטלים ובסננון אחר.

יש כאן ענין עקרוני. אין זה ויכוח בין קואליציה ואופוזיציה. הויכוח הוא אם יש להניח, כאשר בוחרים ומרכיבים בית-דין עליון, יסוד מפלגתי או שיש לבחור באנשים הסתאיסיים לתפקיד זה סכחינה אישית.

חבר הכנסת יערי מדבר על אליסיניציה, הרחקה שיטתית והוא מדבר על חלוציות וננין. ברצוני לוסר לכם, שכאשר חבר הכנסת יערי ויתר חברי ספ"ם מדברים על חלוציות ועל השתתפות כמססלה ועל עבודה, אין הם יכולים לדבר בסננון כזה כאלו אותו חלק שיושב כמססלה אינו חלוצי, אינו עובד. אנחנו איננו צריכים להיות סעונינים וגם אתם אינכם צריכים להיות סעונינים לתאר כך את הדברים. בהזדמנות זו אין אנשי ספ"ם צריכים לדבר על רקע פוליטי יותר רחב, על אותה איזולציה. (ס. יערי) אינני אוסר איזולציה אין הם צריכים לדבר על הרחקה. בפה הענין? הציעו לכם, לא פעם ולא פעמיים, להשתתף כמססלה, איש אינו פרחיק אתכם, גם לא המססלה ואינכם יכולים להתסמט בנסוק זה, כי אתם אינכם רוצים לבא. יש לרון בענין עקרוני זה סתוך גישה עקרונית. קודם כל יש להצביע אם הרכב של בית-דין צריך להיות מפלגתי או לא.

הצעה לסדר-היום של חבר הכנסת נורוק בענין הסו'ם על תשלום פצויים סגרסנית

היו"ר ד. בר-רב-האי: יו"ר הכנסת סוען שיש כמה עניינים דחופים שעלינו להחליט בהם היום. כיון שאינני רואה כל אפשרות לסיים את הדיון בענין אשור סנויי של השופט ד"ר פילברג אני מציע להפסיק דיון זה ולעבור לעניינים הדחופים.

ברשמו עוד לרשות הדבור בענין השופט; החברים קליבנוב, בר-יהודה, בריבברג, ציזלינג ואנכ"ם.

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת: (א) מבקש אתכם לדון ולהחליט בענין הסדר הישיבות.

(ב) יש להחליט בענין הסך הדיון על חדוש העבודה בטפעלי האסלג.

(ג) ענין עדין סאד. יש בידי כ-12 הצעות לסדר-היום. הצעות אלו יכולות אומצא להעסיק את הכנסת זמן ממושך. ישנה הצעה אחת, של חבר הכנסת נורוק, אשר אותה הנני מביא לפניכם. בישיבת הועד הפועל הציוני הגישו הה' נורוק וסירקיס הצעה לסדר-היום בענין הסו'ם עם גרמניה בדבר פצויים. לאחר שהוסבר לסר סירקיס שהבאת הענין לפליאה עלולה להביאה לידי תוצאות הפוכות מן הרצוי, הסכים - זאת קבלנו בכתב והסכתב בפצא בידי - לוותר על הצעתו. עתה מציע הרב נורוק אותה הצעה לסדר-היום בכנסת, ואני חושש סאד שהצבעה בכנסת עלולה להביא דוקא לתוצאות הפוכות, שאינן רצויות לאיש. אני מבקש שועדת הכנסת תחליט לא להביא את הענין לפליאה או תשפיע על הרב נורוק לוותר על הצעתו.

פ. נורוק: אני מסכים לדחות את הגשת הצעתי לשבוע הבא.

פחליטים

לדון בשאלה זו בישיבתה הבאה של ועדת הכנסת.

שעות ישיבות הכנסת:

י. בר-יהודה: אני מבקש לדון בשאלת שעות התחלת הישיבות.

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת: על ועדת הכנסת לדון על העדר חברים מישיבות הכנסת. יש לשים קץ לדבר זה. אני פותח את ישיבות הכנסת בשעה 4 כי ב-3 לא ימצא איש באולם, מיקר מקצ בקיץ. הוצע כאן לקיים ישיבה שוטפת, בלי הפסקה אבל אני מתנגד לה ונפוקי עפי. הפנקרים בכנסת לא יעזבו את סקופט ולא ייתכן להוציאם באם תקייים רק ישיבה אחת.

לדעתי צריכה להכנסת לקיים ישיבות 4 ימים בשבוע, להקדיש חצאי ימים לישיבות ועדות והיתר, לישיבות הסליאה.

אשר ליום רביעי זה - אני מבקש סכם לאשר שיש לקיים ישיבה שבתא רגילה.

י. בר-יהודה: היות וועדת הכנסת קבלה החלטה שרק פעם אחת בחודש תקייים ישיבה גם ביום ד', קבע חלק מן החברים סדורים במקומות אחרים, ולכן אני מבקש לקיים רק ישיבה אחת ביום ד'.

פחליטים

לקיים ביום ד', 10.5.50 ישיבה אחת, ששעה 15.00, וישיבה זו תוקדש אך ורק להרצאתו של שר האוצר בענין התקציב.

דיון על המהומות במחנות:

ייתכן שנביע היום לפעוף זה בסדר-היום של
מליאת הכנסת, ולכן מבקשם להחליט כיצד יש

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת:

לנהל דיון בענין זה.

אני מבקש לא להביא סעיף זה לפני הכנסת, על
סנת לאפשר לנו להתייעץ.

י. בר-יהודה:

מחליטים.

לדון בישיבה הבאה של ועדת
הכנסת על צורת הדיון במליאת
הכנסת בשאלה זו.

הישיבה ננעלה שעה 11.20